

นโยบายการบริหารความเสี่ยง
ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและ
การป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยาย
อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายหลัก การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ฉบับลงวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2560 และเพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด บริษัท เมืองไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) จึงขอยกเลิกนโยบายการบริหารความเสี่ยงตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ฉบับลงวันที่ 12 พฤษภาคม 2557 และให้ใช้ฉบับนี้แทน

การบริหารความเสี่ยงลูกค้า หมายถึง การนำข้อมูลการแสดงตนและข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้า มาพิจารณาพร้อมกับปัจจัยที่เสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง อื่นๆ อาทิ พื้นที่เสี่ยงต่อการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง อาชีพเสี่ยงฯ ความเกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิด สถานภาพทางการเมือง เป็นต้น เพื่อประเมินระดับความเสี่ยง (ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง) ของลูกค้าแต่ละราย อันจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณารายงานเหตุต่อสำนักงาน ปปง. เมื่อพบว่าลูกค้ามีพฤติกรรมการทำธุรกรรมในแต่ละครั้ง หรือในระยะยาว ที่อาจผิดปกติหรือเสี่ยงต่อการกระทำความผิด และเป็นเงื่อนไขในการกำหนดขั้นตอนในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงที่เข้มข้นมากหรือน้อยต่อไป

สำนักงาน ปปง. กำหนดให้การประกันวินาศภัย เป็นบริการหรือผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงต่ำ และแบ่งลูกค้าประกันวินาศภัยเป็น 2 ประเภท ดังนี้

- ลูกค้า หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายซึ่งมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินฯ
- ผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับสถาบันการเงินฯ โดยไม่เคยจัดให้มีการแสดงตนและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นมาก่อน (ผู้ทำธุรกรรมครั้งคราวจะแสดงตนเมื่อมีการทำธุรกรรมที่มีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป ตามกฎกระทรวง กำหนดธุรกรรมที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน พ.ศ. 2559 ข้อ 4)

ทั้งนี้ บริษัทได้กำหนดหลักเกณฑ์การบริหารความเสี่ยงของลูกค้าที่มีการสร้างความสัมพันธ์ ดังนี้

1. กรณีสร้างความสัมพันธ์ต่อหน้า

บริษัทมีหน้าที่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งที่มีการทำธุรกรรมเกี่ยวกับสัญญาประกันภัยหรือชื่อกรมธรรม์ โดยบริษัทต้องได้รับข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าต่อไปนี้

1. ลูกค้าที่ชื่อกรมธรรม์

2. ลูกค้ำที่ชำระเบีย้ประกันภัย (ในกรณีทีละบุไว้ในกรมธรรม์ว่า บุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้เอาประกันเป็นผู้จ่ายเบีย้ประกันภัย)
3. ลูกค้ำที่รับค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ (กรณีทีละบุค้ำในข้อ 1-3 เป็นลูกค้ำรายเดียวกััน) บริษัทสามารถจัดให้ลูกค้ำแสดงตนเพียงครั้งเดียวเมื่อซื้อกรมธรรม์ แต่กรณีทีละไม่ใช้ลูกค้ำรายเดียวกััน บริษัทต้องจัดให้ลูกค้ำแสดงตนทุกคน เว้นแต่ตรวจสอบได้ว่ามีกาแสดงตนไว้ก่อนหน้าแล้วในการซื้อกรมธรรม์ครั้งก่อนๆ และลูกค้ำยืนยันว่า “ข้อมูลแสดงตนนั้นยังไม่มีกาเปลี่ยนแปลง”

ภายหลังจากทีละบริษัทได้ปฏิบัติตามนโยบายการรับลูกค้ำ (KYC) โดยจัดให้ลูกค้ำแสดงตน และระบุตัวตนของลูกค้ำ (Identification) เพื่อพิสูจน์ทราบข้อมูลลูกค้ำ (Verification) เรียบร้อยแล้ว จะต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงลูกค้ำแต่ละราย และตรวจสอบรายชื่อบุคคลทีละถูกกำหนด ตามทีละสำนักงาน ปปง. ประกาศ เพื่อเป็นประโยชน์ในการอนุมัติ หรือปฏิเสธการรับลูกค้ำ หรือการแจ้งยกเลิกกรมธรรม์ รวมทั้งพิจารณารายงานเหตุต่อสำนักงาน ปปง. เมื่อพบว่าลูกค้ำมีพฤติกรรมกาทำธุรกรรมในแต่ละครั้ง หรือในระยะยาวทีละอาจผิดปกติ หรือเสี่ยงต่อการกากระทำ ความผิดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และ/หรือกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธทีละมีอาณาภาพทำลายล้างสูง ทั้งนี้ บริษัทได้กำหนดขั้นตอนในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง และจัดระดับความเสี่ยงของลูกค้ำดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง

1. การบริหารความเสี่ยงลูกค้ำ

นำข้อมูลการแสดงผลตนและข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้ำ มาพิจารณาร่วมกับปัจจัยทีละเสี่ยงต่อการฟอกเงิน และสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธทีละมีอาณาภาพทำลายล้างสูง เช่น ลูกค้ำมีถิ่นทีละอยู่ในพื้นที่เสี่ยง มีอาชีพเสี่ยง ความเกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิด สถานภาพทางการเมือง มาประเมินหาระดับความเสี่ยงของลูกค้ำแต่ละราย เพื่อจัดกลุ่มระดับความเสี่ยง

การจัดระดับความเสี่ยงลูกค้ำ

ในด้านความเสี่ยงจากการใช้ธุรกรรมประกันวินาศภัยเป็นช่องทางในการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธทีละมีอาณาภาพทำลายล้างสูงนั้น บริษัทมีการจัดกลุ่มลูกค้ำตามระดับความเสี่ยงโดยแบ่งเป็น 3 ระดับ และมีกระบวนการ CDD ทีละขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงของลูกค้ำตามระดับต่าง ๆ ดังนี้

- **ระดับ 1** ลูกค้ำทีละมีความเสี่ยงต่ำ
- **ระดับ 2** ลูกค้ำปกติทั่วไป
- **ระดับ 3** ลูกค้ำทีละต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ (ระดับสูง)

ในการพิจารณาสร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมของลูกค้ำทีละมีความเสี่ยงในระดับสูง (ระดับ 3) บริษัทต้องดำเนินการภายใต้การตรวจสอบ และอนุมัติโดยผู้บริหารระดับสูง และหากพิจารณาได้ในเวลาต่อมามีว่าธุรกรรมดังกล่าวเป็นธุรกรรมทีละมีเหตุอันควรสงสัยก็ให้รายงานต่อสำนักงาน ปปง.

ลูกค้าที่มีความเสี่ยงระดับสูง (ระดับ 3)

พิจารณาปัจจัยความเสี่ยงตามลักษณะในข้อ 14 แห่งกฎกระทรวง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2556

- (1) ลูกค้ามีโครงสร้างการถือหุ้นมีความผิดปกติหรือมีความซับซ้อนเกินกว่าการดำเนินธุรกิจตามปกติ
- (2) ลูกค้ามีรายชื่อตรงกับข้อมูลที่สำนักงาน ปปง. แจ้งว่าเป็นรายชื่อที่ต้องกำหนดให้เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง (บริษัทได้รับข้อมูลดังกล่าวผ่านระบบ CDD Gateway)
- (3) ลูกค้าเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองของไทย และของต่างประเทศ
หลักเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดความเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองตามประกาศสำนักงาน ปปง. เรื่อง บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง ประกาศ ณ วันที่ 11 ตุลาคม 2556 ต้องมีลักษณะ ดังนี้
 - เป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับสูง และมีอำนาจหน้าที่สำคัญในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายตุลาการ
 - เป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับสูง และมีอำนาจหน้าที่สำคัญในการควบคุมและบริหารในราชการส่วนกลาง รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
 - เป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับสูง และมีอำนาจบังคับบัญชาในระดับสูงของฝ่ายทหารหรือฝ่ายตำรวจ
 - เป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับสูงหรือกรรมการในองค์กรตามรัฐธรรมนูญ
 - สมาชิกในครอบครัว ได้แก่ บิดา มารดา คู่สมรส และบุตร
 - ผู้ร่วมงานใกล้ชิด
- (4) ลูกค้าอยู่ในถิ่นที่อยู่ในประเทศหรือพื้นที่ที่ไม่มีการปรับใช้หรือประยุกต์ใช้มาตรการสากลด้าน AML/CFT อย่างเพียงพอ โดยพิจารณาจาก
 - กลุ่มประเทศหรือพื้นที่ซึ่งไม่มีการบังคับใช้มาตรฐานสากลด้าน AML/CFT อย่างเพียงพอ
 - กลุ่มประเทศหรือพื้นที่ ซึ่งถูกกีดกัน หรือใช้มาตรการบังคับ หรือห้ามค้าขายระหว่างประเทศ โดยองค์การสหประชาชาติ หรือองค์กรระดับสากลที่สำคัญ
 - กลุ่มประเทศหรือพื้นที่ ซึ่งเชื่อได้ว่า มีอัตราการทำธุรกรรมที่ซับซ้อน หรือการประกอบอาชญากรรมในระดับสูงมาก
 - กลุ่มประเทศหรือพื้นที่ ซึ่งเชื่อได้ว่า เป็นแหล่งสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย แหล่งการก่อการร้าย หรือมีองค์กรผู้ก่อการร้ายปฏิบัติการอยู่
- (5) ลูกค้ามีแหล่งรายได้(รายได้หลัก หรือรายได้ส่วนใหญ่) จากประเทศหรือพื้นที่ที่ไม่มีการปรับใช้หรือประยุกต์ใช้มาตรการสากลด้าน AML/CFT อย่างเพียงพอ (ตามข้อ (5))
- (6) ลูกค้าที่มีอาชีพดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง (ข้อมูล KYC/CDD ของสมาคมธนาคารไทย) เนื่องจาก ปปง. ได้ระบุถึงอาชีพเสี่ยงไว้ดังนี้
 - ธุรกิจค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ
 - ค้าของเก่า

- ธุรกิจแลกเปลี่ยนเงินตรา
- ธุรกิจโอน-รับโอนเงินทั้งภายในประเทศและข้ามประเทศซึ่งไม่ใช่สถาบันการเงิน
- ธุรกิจคาสีโน และ การพนัน
- ธุรกิจสถานบริการ
- คำอาวุทธุทถภัณห์
- บริษัทหรือนายหน้าจัดหางาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับคนเข้ามาทำงานจากต่างประเทศหรือส่งคนไปทำงานต่างประเทศ
- ธุรกิจนำเที่ยว บริษัททัวร์
- หรือเงื่อนไขอื่นๆ ตามประกาศกำหนด

ลูกค้ำที่มีความเสี่ยงต่ำ (ระดับ 1) ดังนี้

- (1) ลูกค้ำที่เป็นรัฐบาล ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (2) ลูกค้ำที่เป็นมูลนิธิชัยพัฒนา มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ มูลนิธิสายใจไทย
- (3) ลูกค้ำที่เป็นสถาบันการเงิน
- (4) ลูกค้ำที่เป็นกองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ที่จัดตั้งขึ้นตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย เฉพาะ
- (5) ลูกค้ำที่เป็นบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
- (6) เงื่อนไขปัจจัยอื่นๆที่สำนักงาน ปปง. ประกาศกำหนด

em

ตารางกำหนดระดับความเสี่ยงลูกค้า

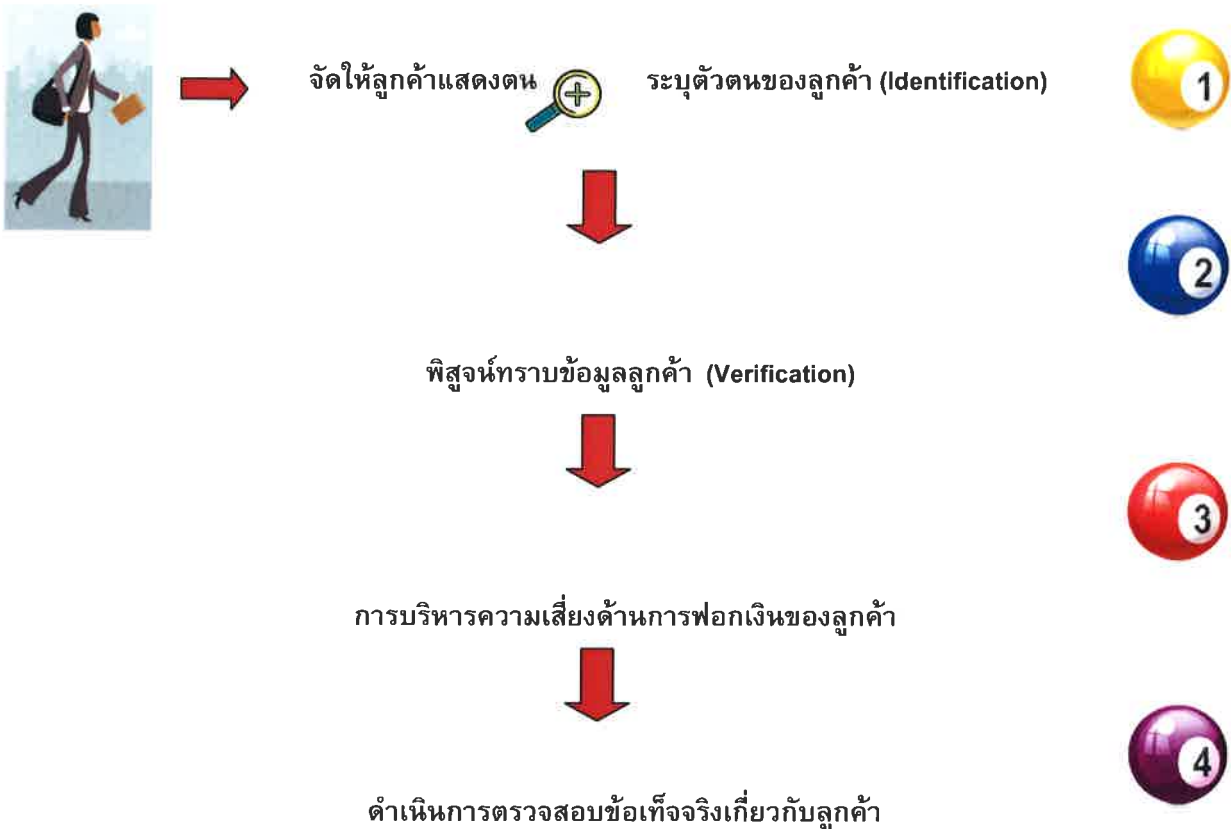
การรับลูกค้า/ธุรกรรมใหม่	ระดับความเสี่ยง	การเปลี่ยนแปลงในระหว่างอายุสัญญาประกันภัย	ระดับความเสี่ยง	การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน	ระดับความเสี่ยง
ปัจจัยความเสี่ยง		ปัจจัยความเสี่ยง		ปัจจัยความเสี่ยง	
ผู้เอาประกันภัย HRJC	3	ผู้เอาประกันภัย HRJC	3	ผู้เอาประกันภัย//ผู้รับประโยชน์ HRJC	3
Sanction List	3	Sanction List	3	Sanction List	3
Peps	3	Peps	3	Peps	3
AMLO List	3	AMLO List	3	AMLO List	3
อื่นๆ (ไม่ระบุ)	2	อื่นๆ (ไม่ระบุ)	2	อื่นๆ (ไม่ระบุ)	2
เบี้ยประกันภัย ต่อกรมธรรม์ตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไป	3	เบี้ยประกันภัย เบี้ยประกันภัยเพิ่ม/ลด ตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไป	3	ค่าสินไหมทดแทน	
วิธีการจ่ายเงิน โอนเงินจาก HRJC	3	วิธีการจ่ายเงิน โอนเงินจาก HRJC	3		
เงินสดตั้งแต่ 2 ล้านบาท ขึ้นไป	3	เงินสดตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไป ผ่านธนาคาร	3 2		
ผ่านธนาคาร	2				
		การใช้สิทธิเลิกสัญญา เบี้ยประกันภัยคืนตั้งแต่ 2 ล้านบาทขึ้นไป	3		
		เบี้ยประกันภัยคืนไม่ถึง 2 ล้าน บาท	2		

หมายเหตุ

1. HRJC (High Risk Jurisdictions and Countries) หมายถึง กลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูง
2. Peps (Politically Exposed Persons) หมายถึง บุคคลที่มีรายชื่อเป็นหรือมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีสถานะหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเมืองไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองไทยหรือต่างประเทศ
3. Sanction List หมายถึง ลูกค้าที่มีชื่ออยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด
4. AMLO List หมายถึง ลูกค้าที่มีชื่อเป็นบุคคลที่มีความเสี่ยงสูงตามกฎหมาย ปปง.
5. ความเสี่ยงระดับต่ำ = ระดับ 1 ความเสี่ยงระดับปกติ = ระดับ 2 ความเสี่ยงระดับสูง = ระดับ 3

2. กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence : CDD)

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า หมายถึง กระบวนการเฝ้าระวัง ตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวการทำธุรกรรมของลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ ความเข้มข้นของกระบวนการดังกล่าวต้องสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของลูกค้าที่ได้รับการประเมินจากข้อมูลและปัจจัยต่างๆอย่างเหมาะสม ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า จะทำให้บริษัททราบว่า ลูกค้ามีการดำเนินการความสัมพันธ์กับบริษัทที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ มีความเคลื่อนไหวผิดปกติหรือไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือสถานภาพทางเศรษฐกิจของลูกค้าหรือไม่ และบริษัทควรพิจารณาปรับปรุงระดับความเสี่ยงของลูกค้าหรือไม่ ซึ่งการตรวจสอบดังกล่าวทำให้บริษัทมีความปลอดภัยจากการเป็นแหล่งฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ในการดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

2.1 แนวทางในการระบุตัวตนของลูกค้าและการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

การพิจารณาว่าจำเป็นต้องได้ข้อมูลเพิ่มเติมในการระบุตัวตนของลูกค้าหรือไม่ ดังนี้

- กรณีที่ลูกค้ามีระดับความเสี่ยงต่ำ อาจพิจารณาระบุตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงตนโดยยังไม่จำเป็นต้องขอข้อมูลอื่นๆ อีกก็ได้ เว้นแต่พบว่าข้อมูลการแสดงตนนั้นยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ หรือไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ว่าลูกค้ามีตัวตนอยู่จริงตามกฎหมายและมีคุณลักษณะหรือปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่ำอย่างแท้จริง จะต้องได้รับข้อมูลเพิ่มเติมให้เพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ดังกล่าว
- กรณีที่ลูกค้ามีระดับความเสี่ยงอื่น ต้องระบุตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงตนที่ครบถ้วนและจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลอื่นๆ เช่น การประกอบกิจการของลูกค้า ข้อมูลแหล่งที่มาของเงินหรือรายได้ วัตถุประสงค์

Em

ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม เป็นต้น ทั้งนี้ ลูกค้าที่มีระดับความเสี่ยงสูง อาจพิจารณาขั้นตอนในการระบุตัวตนเพิ่มเติม โดยขอข้อมูลหรือตรวจสอบข้อมูลอื่นๆ ได้

- ในการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า ต้องดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ให้เพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ว่าเป็นบุคคลธรรมดาที่มีตัวตนอยู่จริงตามกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่ง และมีความเกี่ยวข้องกับลูกค้าควรมุ่งเน้นถึงความเกี่ยวข้องด้านธุรกิจเป็นสำคัญ เว้นแต่มีข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่อาจพิจารณาได้ว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า แม้จะไม่มีมีความเกี่ยวข้องกันทางธุรกิจ ทั้งนี้ ข้อมูลการระบุตัวตนผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ต้องเพียงพอที่จะสามารถนำไปใช้ดำเนินการได้

2.2 วิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ดำเนินการดังนี้

- ระบุตัวตนของลูกค้า และพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าโดยใช้เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสาร แหล่งข้อมูลสาธารณะที่น่าเชื่อถือนอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้า

- ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

- ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และข้อมูลลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง (ระดับ 3) (บริษัทตรวจผ่านระบบ iMenu MISC และระบบ Policy Asia 400 ซึ่งเป็นระบบที่จัดทำขึ้นเพื่อรองรับข้อมูลบุคคลเสี่ยงและบุคคลที่ถูกกำหนดจาก CDD Gateway)

- ขอข้อมูลจากลูกค้าเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามเจตจำนงในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

- ตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมและข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจและการทำธุรกิจตลอดช่วงเวลาที่ความสัมพันธ์ทางธุรกิจยังดำเนินอยู่ว่ายังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่ลูกค้าแจ้งไว้ รวมถึงข้อมูลทางเศรษฐกิจของลูกค้า ระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินของลูกค้าที่ได้ประเมินไว้และข้อมูลอื่นๆ ของลูกค้าที่มีอยู่ และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อให้ข้อมูลของลูกค้าโดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้เป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

- กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำมีส่วนร่วมในการกระทำหรือมีการทำธุรกรรม หรือมีการดำเนินการใดๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง บริษัทต้องปรับปรุงความเสี่ยงของลูกค้าดังกล่าวให้เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง และดำเนินการมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้น (ระดับ 3) ทันที

- กรณีลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงอาจเป็นต้นเหตุให้บริษัทถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง บริษัทจะอนุมัติหรือปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่ทำธุรกรรมหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าวโดยผู้บริหารระดับสูง เช่น ผู้บริหารฝ่ายขึ้นไป

การจัดระดับความเสี่ยงของลูกค้า จะหมายรวมถึง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับลูกค้า ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง ผู้รับประโยชน์ในทอดสุดท้าย และผู้รับมอบอำนาจ ด้วยเช่นกัน

เมื่อตรวจสอบพบว่าลูกค้ามีข้อมูลชี้ชัดตกอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง

(1) **รับประกันภัย** นำเสนอข้อมูลลูกค้าต่อผู้บริหารระดับสูง (ผู้บริหารฝ่ายหรือเทียบเท่า) เพื่อพิจารณาอนุมัติ หรือปฏิเสธ โดยผลการพิจารณาของผู้บริหารให้แจ้งฝ่ายกำกับและส่งเสริมบรรษัทภิบาลทุกครั้ง หากพิจารณารับประกันภัย ฝ่ายกำกับฯ จะดำเนินการปลดล็อกข้อมูลลูกค้าที่ติดอยู่ในระบบ Policy Asia 400 (PANDA) เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าต่อไป พร้อมทั้งให้บันทึกข้อมูลลูกค้า เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ เมื่อบริษัทพิจารณารับประกันภัย

หมายเหตุ บริษัทอาจรับประกันภัยกรณีลูกค้าที่มีอาชญากรรมความเสี่ยงระดับสูง เนื่องจากเป็นเพียงกลุ่มที่ต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษ แต่ไม่ได้มีหลักฐานว่าลูกค้าเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามรายชื่อที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประกาศ

(2) **ปฏิเสธการทำธุรกรรม**

1. ลูกค้าเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด ตามรายชื่อซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UN Sanction List) หรือบุคคลที่ถูกศาลพิจารณาและมีคำสั่งให้เป็นบุคคลที่ถูกกำหนด (Thailand List)

2. ไม่ได้รับข้อมูลหรือหลักฐาน ซึ่งมีความสำคัญในการระบุตัวตนของลูกค้าและจัดความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

3. ลูกค้าปกปิดชื่อนามสกุลที่แท้จริง หรือใช้ชื่อปลอม นามแฝง หรือแจ้งเท็จในข้อมูล หรือแสดงหลักฐานสำคัญเป็นเท็จ

4. ข้อมูลที่ได้รับไม่เพียงพอ ไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนได้ อีกทั้งการให้ข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าไม่เป็นไปตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีแสดงตนฯ

5. การรับลูกค้ารายนั้นๆ จะทำให้บริษัทมีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

3. การติดตามควบคุมอย่างต่อเนื่อง (Monitoring KYC/CDD)

การทบทวน

- **ระดับ 1** ลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ
บริษัทไม่จำเป็นจะต้องดำเนินการทบทวนข้อมูลลูกค้าตามหลักเกณฑ์
- **ระดับ 2** ลูกค้าปกติทั่วไป
บริษัทจะพิจารณาทบทวนข้อมูลของลูกค้าอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- **ระดับ 3** ลูกค้าที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ
บริษัทจะพิจารณาทบทวนข้อมูลของลูกค้าทุกไตรมาส

ก. สำหรับลูกค้าซึ่งมิได้ทำธุรกรรมใดๆ กับบริษัทแล้วในช่วง 1 ปีก่อนวันพิจารณา ทบทวน บริษัทจะพิจารณาทบทวนข้อมูลของลูกค้า เมื่อลูกค้าต้องการกลับมาทำธุรกรรมกับ บริษัทใหม่

ข. ทั้งนี้ “ลูกค้า” ที่กล่าวข้างต้น หมายความว่ารวมถึง รายชื่อที่ใช้ในการเอาประกันภัย ผู้รับ ประโยชน์ และผู้รับประโยชน์ในทอดสุดท้าย ผู้รับมอบอำนาจ

4. รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (ต่อสำนักงานปปง.) ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

บริษัทมีหน้าที่ต้องตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ตกอยู่ภายใต้ บังคับแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอก พ.ศ.2542 หรือพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.2559 ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าว ด้วย ทั้งนี้บริษัทต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ปปง. อย่างทันเวลา และสามารถตรวจพบ กิจกรรมที่ผิดปกติหรือน่าสงสัยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง คือกลุ่มที่ต้อง ให้ความสนใจเป็นพิเศษ บริษัทจะพิจารณาตรวจสอบเพื่อรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อไป

การกำหนดลักษณะที่อาจถือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยอาจเป็นเรื่องที่ไม่สามารถทำได้อย่างชัดเจน ดังนั้นในเบื้องต้นผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีความเข้าใจและทราบถึงธุรกิจและแหล่งเงินของลูกค้าเพื่อที่จะสามารถใช้ ดุลยพินิจได้อย่างรอบคอบว่าธุรกรรมนั้นผิดปกติหรือไม่ โดยมีแนวทางในการตรวจสอบดังนี้

พฤติกรรมที่ควรพิจารณาในการตรวจสอบ

1. กรณีลูกค้าขอทำสัญญาประกันวินาศภัย ในทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงผิดปกติ โดยพยายามหลีกเลี่ยงการ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของทรัพย์สิน
2. กรณีลูกค้ารายหนึ่งรายใด ขอทำสัญญาประกันวินาศภัยในทรัพย์สินจำนวนมาก โดยพยายาม หลีกเลี่ยงไม่ตอบคำถามเกี่ยวกับฐานะหรือความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
3. กรณีที่บริษัท ตรวจพบก่อนออกกรมธรรม์ หรือตรวจพบในภายหลังว่า ลูกค้าหรือผู้รับประโยชน์ใน กรมธรรม์ มีการเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการ แพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ขั้นตอนการรายงานธุรกรรม

บริษัทมีหน้าที่ในการตรวจสอบธุรกรรมทั้งหมดของลูกค้าแต่ละราย เพื่อพิจารณาว่า ในการทำ ธุรกรรมแต่ละครั้ง หรือแต่ละกลุ่มธุรกรรมของลูกค้า มีความผิดปกติอันจะเข้าข่ายเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งต้องรายงานต่อ สำนักงาน ปปง. หรือไม่ โดยกระบวนการในการตรวจสอบธุรกรรมจนถึงการส่งรายงานต่อ สำนักงาน ปปง. ควรกำหนดเป็นขั้นตอนที่สอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎกระทรวงว่าด้วยการบริหารความเสี่ยงและ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อมีการตรวจพบพฤติกรรมการทำธุรกรรมที่ผิดปกติของลูกค้ารายหนึ่งรายใด

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของลูกค้า ตลอดจน ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือข้อมูลเกี่ยวกับกิจการของลูกค้าที่บริษัทเก็บรักษาหรือตรวจสอบเพื่อประเมินความเสี่ยงด้าน การบริหารจัดการ (ในกรณีที่ทราบ)

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการตรวจสอบซ้ำซ้อนของพฤติกรรมของลูกค้า ว่ามีการทำกรมธรรม์ใน ทรัพย์สินอื่น ๆ ที่มีเหตุผิดปกติลักษณะเดียวกันนี้กับบริษัท อีกหรือไม่

ขั้นตอนที่ 4 รายงานผลการตรวจสอบและผลการวิเคราะห์ให้แก่ผู้บริหารมีอำนาจในการตรวจสอบธุรกรรมที่อาจมีเหตุอันควรสงสัยของลูกค้า

ขั้นตอนที่ 5 กรณีที่เห็นควรรายงานต่อ สำนักงาน ปปง. ผู้บริหารที่มีอำนาจดังกล่าว ลงนามอนุมัติ เพื่อส่งรายงานธุรกรรมของลูกค้า เป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และบริษัทต้องส่งรายงานดังกล่าวต่อสำนักงานภายใน 7 วันนับแต่วันที่พบว่าเป็นการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

บริษัทหรือพนักงานที่เกี่ยวข้องต้องไม่เปิดเผยให้ลูกค้าทราบว่าได้รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยนั้นต่อสำนักงาน ปปง. หลังจากนั้น ถ้าจำเป็นต้องสอบถามลูกค้าเพิ่มเติม ควรระมัดระวังอย่างยิ่งเพื่อให้แน่ใจว่าลูกค้าไม่รู้ตัวว่าชื่อของตนได้ถูกนำไปแจ้งต่อสำนักงาน ปปง. แล้ว

5. แจ้งข้อมูลบุคคลที่ถูกกำหนด ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

กรณีทราบข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด ให้ดำเนินการแจ้งให้สำนักงาน ปปง. ทราบเกี่ยวกับผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นลูกค้าซึ่งอยู่ในรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด หรือผู้ที่มีหรือเคยมีธุรกรรมกับผู้นั้น ภายใน 10 วันทำการ นับแต่วันที่ได้พบข้อมูล ทั้งนี้ ให้มีการตรวจสอบข้อมูลย้อนหลังภายในกำหนด 2 ปีก่อนวันที่ได้มีคำสั่งให้ผู้ใดเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด (ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ว่าด้วยการประกาศและการแจ้งรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดและการดำเนินการตามมาตรา 6 (1) (2) และ (3) พ.ศ. 2558)

6. การจัดเก็บเอกสารและข้อมูล

เอกสารและข้อมูลที่ควรจัดเก็บไว้ได้แก่

1. ชื่อของลูกค้า บุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจ รวมทั้งการระบุรายชื่อของผู้รับประโยชน์และผู้มีอำนาจควบคุมการทำธุรกรรมในทอดสุดท้าย ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย หรือลูกค้าและผู้ดำเนินการแทน ที่ใช้ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามที่กฎหมายกำหนด
2. เอกสาร/หลักฐานเกี่ยวกับการกำหนดตัวลูกค้าและการพิสูจน์ยืนยันลูกค้า ในกระบวนการ KYC/CDD ซึ่งรวมถึงหลักฐานที่ลูกค้าจัดหาให้และหลักฐานซึ่งบันทึกหรือรวบรวมโดยเจ้าหน้าที่ของบริษัท
3. รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยพร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับธุรกรรม การประเมินความเสี่ยง และการวิเคราะห์ข้อมูลลูกค้าอันเกี่ยวข้องกับกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง ตามที่กฎหมายกำหนด

การบันทึกข้อมูล

บันทึกข้อมูลตามข้อ 1. ไว้ที่สำนักงานให้สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 5 ปี นับแต่วันที่มีการยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่สำนักงาน ปปง. หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีคำสั่งให้เก็บรักษาข้อมูลของลูกค้ารายใดนานกว่าระยะเวลาดังกล่าว (มาตรา 22 ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542)

2: กรณีไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ต่อหน้า

กรณีมีการพิจารณารับลูกค้าโดยไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ต่อหน้ากับลูกค้า กล่าวคือ ไม่ได้ให้ลูกค้าลงนามในเอกสารการแสดงตน และเอกสารประกอบอื่นๆ ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของบริษัทที่ได้รับมอบหมายและมีได้มีการเห็นเอกสารแสดงตัวตนฉบับจริงของลูกค้า เช่น บัตรประชาชน หนังสือเดินทาง เป็นต้น

ในกรณีที่มิได้จัดให้มีการพบกับลูกค้า จะต้องแสดงได้ว่าได้จัดให้มีการดำเนินการด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างดังต่อไปนี้แล้วซึ่งสามารถทดแทนการพบกับลูกค้าได้

1. จัดให้มี Third party ให้สถาบันการเงินอื่นดำเนินการพบกับลูกค้าแทนเป็นกรณีๆไป ทั้งนี้ ความรับผิดชอบยังคงเป็นของบริษัท และสถาบันการเงินที่ทำการพบลูกค้าแทนจะต้องสามารถจัดส่งข้อมูลพร้อมเอกสารหลักฐานให้ได้โดยเร็วเมื่อบริษัทต้องการ
2. ติดต่อไปยังหมายเลขโทรศัพท์ สถานที่อยู่ สถานที่ทำการ หรือสถานที่ติดต่อที่ลูกค้าได้แจ้งไว้ เพื่อสอบยืนยันให้แน่ใจว่าลูกค้าเป็นเจ้าของข้อมูลที่ได้แสดงไว้ต่อบริษัท
3. ขอเอกสารอื่นที่สามารถแสดงตัวตนของลูกค้า หรือหาข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติม เช่นจาก Website ที่มีความน่าเชื่อถือ
4. การสอบทานกับบุคคลที่ 3 เช่น หน่วยงานราชการ สถานทูต นายจ้าง ธนาคาร บริษัทประกันภัยแห่งอื่น (โดยความยินยอมของลูกค้า) หรือบุคคลอ้างอิงที่บริษัทรู้จัก เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบและยืนยันว่าข้อมูลที่ได้รับจากลูกค้าถูกต้องตรงกัน
5. กรณีลูกค้าซื้อประกันภัยผ่านระบบ On - line ของบริษัท ควรกำหนดข้อความที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฟอกเงิน ไว้บนระบบ Online (Agreement) แทนการสร้างความสัมพันธ์ต่อหน้ากับลูกค้า โดยให้ลูกค้ารับทราบก่อนเข้าระบบรับเป็นลูกค้า และท้ายสุดของข้อความควรให้ลูกค้ายืนยันด้วยข้อความว่า “ข้าพเจ้าขอรับรองและยืนยันว่า ข้าพเจ้าไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือกฎหมายป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา และข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลรายละเอียดข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ” (เพื่อให้เห็นว่า บริษัทได้มีการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมแล้ว)

บริษัทมีมาตรการควบคุมความเสี่ยง สำหรับการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจแบบไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ต่อหน้ากับลูกค้าในเบื้องต้นผ่านทางช่องทาง Online โดย

- (1) จำกัดให้มิได้สำหรับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีความเสี่ยงต่ำ หรือ
- (2) จำกัดวงเงิน และ/หรือ จำนวนครั้งในการทำธุรกรรม

โดยมีรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ขายผ่านช่องทาง Online ดังนี้

1. กลุ่มประกันภัยการเดินทาง
 - ประกันภัยการเดินทาง Enjoy Travel
 - ประกันภัยการเดินทาง Enjoy Visa Plan
2. กลุ่มประกันภัยรถยนต์
 - ประกันภัยรถยนต์ เมืองไทย 2+
 - ประกันภัยรถยนต์ เมืองไทย 5+พลัส
 - ประกันภัยรถยนต์ Save and Save
 - ประกันภัยรถยนต์ เมืองไทย 2+ Max

- ประกันภัยรถยนต์ เมืองไทย 5+ Max
- 3. กลุ่มประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล
 - ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล เมืองไทย Smile PA
 - ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล เมืองไทย PA Max
 - ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล PA ผู้เยาว์

*** ทั้งนี้ บริษัทยังคงต้องกำหนดระดับความเสี่ยงของลูกค้าและปฏิบัติเช่นเดียวกับลูกค้าที่มีการสร้างความสัมพันธ์ต่อหน้า รวมทั้งติดตามควบคุมอย่างต่อเนื่องเหมือนกับลูกค้าที่มีการสร้างความสัมพันธ์ต่อหน้า

นโยบายนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2560

(นางนวลพรรณ ลาชา)

กรรมการผู้จัดการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

